

[Astrid Skjoldbo]

bedst, når det får lejlighed til at få en naturlig binding til moderen gennem den første tid af sit liv; men hvor meget eller hvor lidt dette faktisk betyder, er vist aldrig rigtig dokumenteret, i hvert fald kender jeg ingen undersøgelse heraf. Jeg vil tillade mig at spørge socialministeren, om der ham bekendt findes nogen psykologisk undersøgelse af, om der er nogen påviselig forskel i barnets psykiske og fysiske udvikling, når det udelukkende er henvist til moderens omsorg, og når det en del af døgnet er henvist til andres omsorg f. eks. på en daginstitution, eller om man måske burde tage initiativet til at få en sådan undersøgelse i gang. Det kunne have betydning for vort videre arbejde for familiernes trivsel, om man vidste noget mere eksakt om dette.

I øvrigt tror jeg, lovforslagene vil blive modtaget med glæde i befolkningen. Det helt nye er jo forslaget om at udbetale en moderskabsydelse til alle fødende kvinder uanset indtægtsgrænser. Enhver grænse vil skabe øget administration og føles urimelig af den, der befinder sig lige over grænsen.

Jeg finder det både praktisk og sagligt rigtigt at samle alle former for børnetilskud og ydelser i anledning af fødsel i én lovgivning; det må også medføre en skattemæssig forenkling.

Ændringerne i forsorgslovens bestemmelser vedrørende udbetaling af børnebidrag foreslås overført til denne nye lov, men ministeren har samtidig ønsket at foretage et par andre ændringer. Ministeren foreslår at hæve den egentlige underholdshjælp, der i dag højst må andrage 85 pct. af det beløb, folkepensionen andrager, til folkepensionens grundbeløb. Det er i vore dage heldigvis kun en lille gruppe mennesker, samfundet må hjælpe med egentligt underhold; de fleste, der ikke kan klare sig og deres familie, kan man hjælpe på anden måde. Men jeg er enig med ministeren i, at det ikke er rimeligt at holde denne hjælp nede på eksistensminimum. Det allerbedste må

være at hjælpe individuelt i sådanne tilfælde.

At forsorgsloven nu også foreslås ændret således, at der bliver lettere adgang til at hjælpe særlig vanskeligt stillede mødre, såfremt moderskabsydelsen på de 600 kr. ikke kan dække det tilstedeværende behov, er jeg helt tilfreds med; forhåbentlig vil dette også smitte af på det statstilskud, der ydes mødrehjælpsinstitutionerne til deres arbejde netop i sådanne tilfælde.

Jeg kan tilsige mit partis støtte til en villig behandling af principperne i disse lovforslag. Enkeltheder må vi ligesom i sidste samling se på i et udvalg.

P. E. Eriksen: Som det er nævnt, er der tale om en genfremsættelse af den række af lovforslag, der trods megen agitation ikke blev gennemført i sidste folketingsamling, ikke mindst på grund af den kritik, der rejstes af den praktiske udformning og de familiepolitiske aspekter.

På venstres vegne knyttede jeg ved behandlingen i folketinget i sidste samling mit partis kommentarer til disse lovforslag og pegede dengang på forbindelsen til de siddende kommissioner, socialreformkommissionen og også kvindekommisionen og tjenestemandskommissionen, som ganske givet mere eller mindre vil beskæftige sig med disse problemer. I udvalget må vi drøfte, hvordan man kan koordinere arbejdsresultaterne fra disse kommissioner, der forhåbentlig — det må vi ønske — finder frem til et vist samarbejde med hensyn til deres kommissionsbetænkninger.

Jeg vil gerne ved denne lejlighed henstille, at arbejdet i disse kommissioner fremskyndes mest muligt. Vi har behov for reformer, ikke mindst på det sociale område. Ministeren pegede i sin fremsættelsestale på, at forsorgsloven måske burde skrives om.

Der er mange positive enkeltheder i lovforslagene; jeg skal ikke trætte med at trække dem frem her, men venstre hilser med stor tilfredshed, at enker ifølge det her